

A proč někteří lidé mají
tak klidný život?
Někteří lidé mají
velice klidný život.
Oni si zvolili
klidný život nebo co?
Protože jim někdy
skutečně závidím,
že mají tak klidný...
Jak víte, že mají klidný život?
Klid venku
neznamená klid uvnitř.
Jsou ale nějací lidé,
kteří jsou klidní,
nemyslíte si to?
To nevíte.
Oni vám to neřeknou.
Například, její matka
měla bolesti, ale protože
se tak dobře chovala,
její způsoby byly tak dobré,
lékař dokonce nevěřil,
že má vnitřní bolesti.
Jako, když se někteří lidé
vezmou a vypadá to tak
klidně a harmonicky,
ale kdybyste věděli,
že se každý den perou
a že má někdy monokl
a říká vám:
„Och, upadla jsem na
schodech.“ Nebojte se!
Kdyby vás jiní lidé viděli,
kteří by vás neznali,
mysleli by si, „Och,
jaký má krásný život!
Krásnou dceru
a dokonce létá
na Formózu (Taiwan)
kdykoli se jí zamane.
A je tak krásná a mladá!
A vypadá dobře!“
Lidé vám závidí,
nikdy nevíte.
Ale uvnitř sebe máte
zmatek a neklid
a nikdo o tom neví.
A nikomu byste o tom
neřekla, až dnes
to nejspíš říkáte mně

nebo některým zasvěceným,
je to tak?
Váš soused o tom neví.
Ne.
Nebo ani váš přítel
o tom možná neví, že?
Chcete si to nechat pro sebe.
Někteří lidé si to nechávají,
protože se o tom stydí
mluvit, nebo jejich pýcha
nechce, aby o jejich
potížích lidé věděli.
Nezávidíte,
v tomto životě není
skutečně nic pokojného
a klidného,
to vás mohu ujistit.
Jen zdánlivě je to tak.
I tak je to dobré.
Pokojný a klidný život,
neznamená, že je dobrý.
Vidíte, bizon má stále
pokojný a klidný život,
chtěla byste ho?
Nebo kočka má
pokojný a klidný život,
chtěla byste ho?
Myslím lásku a harmonii,
to je to, co myslím.
Ptáci spolu vzájemně
žijí v lásce a harmonii,
chtěla byste to?
A opice a podobně
žijí klidně,
velice spolupracují,
opice.
Jsou lidé,
kteří mají lásku a harmonii...
Možná mají tu a tam.
Skutečně?
Ano, někdy ji máme,
tu a tam.
To je iluze Mája,
abychom pokračovali
v životě a naději.
I když vidíte žebráka,
stále má naději,
proto dále žije ubohý život.
Kdybyste mu řekla,
aby zítra zemřel, neudělá to.

Nebo lidé bez domova,
žijí ubohý život,
ale stále mají naději
a mají své iluze
a mají své iluze
o dobru v jejich životě.
Proto pokračují.
Tady musíme něco dělat,
musíme mít nějaké iluze,
abychom s nimi žili.
Někteří lidé
se vzájemně podvádějí.
Myslí si,
že se vzájemně milují,
ale někdy to tak není.
Musí na něčem viset.
Pokud čtete noviny,
někdy
nejvýznamnější policista
je náhle obviněn jako
kriminálník, zabiják
nebo únosce
nebo vyděrač peněz,
takové věci. Vidíte?
Nikdy to nevíte, dokud
se neodhalí druhá strana.
Nebo ministerský předseda
té a té země,
byl náhle obviněn
z korupce, miliónů dolarů,
a podobné věci.
Nikdy nevíte.
Celá země je uznává,
celý svět si s ním
podává ruce,
dokud nepoznají pravdu,
nebo možná to
dokonce ani není pravda.
Možná je to na něho past.
Někdo ho chytil do pasti,
nemusí to tak být.
A pak jednoho dne zjistíte,
„Och, je to někdo jiný,
on je oběť!“
Nedívejte se na nic
v tomto světě.
Není to tak, jak to je, ano?
Neměla byste důvěřovat...
Nedívejte se na nic,
nic nezávidíte,
protože když po tom

zatoužíte,
přijdete zpět a užijete si to.
Ne!
Ano, netrapte se!
To vše je jed
s cukrovou polevou.
I když vypadají dobře,
chodí spolu za ruce,
nestarejte se o to.
Nikdy nezávidíte.
Nikdy nevíte, jestli se
později nepoperou, nebo se
zrovna poprali a udobřili se
a zítra se zase poperou.
Ano, ano, to dělají.
Ty nejharmoničtější páry,
také vím,
že čím víc se perou,
tím víc se milují.
To je ten problém!
Poté co se poperou, jsou tak
sladcí, víc než předtím,
jsou vášnivější.
A když je v té době potkáte,
„Och! Můj Bože!
Jak jim závidím!“
Nikdy by vás nepotkali,
když se perou.
To nejdou ven,
perou se doma.
Někdy je to tak.
Nedávno byl jeden
kriminální případ v Americe.
Matka dvou dětí
plakala a kňourala
v národní televizi,
říkala, jak moc trpí ztrátou
dvou dětí,
které jim vzal únosce.
Malé děti!
A říkala, že hodně trpí,
že neví, jestli jsou
nakrmené nebo je-li o ně
postaráno a podobně.
A celá Amerika šílela
a hledala tyto dvě děti.
A později se to provalilo
a přiznala, že to udělala ona.
Ano, vím. V Německu taky.
Vidíte, co chci říct?

V Německu se stalo totéž.
V Německu taky.
Ano? Stejný případ.
Ona ty děti utopila.
Nedovedete si představit
takovou matku, vypadala
tak sladce a mladě, hezky,
a udělá takovou věc!
A celý národ
s tou matkou plakal.
V Německu to samé.
Ano. Co tedy teď?
Řekněte mi.
Kdo je v harmonii?
Kdo je v klidu?
Kdo je zamilovaný?
Nestarejte se.
Mistryně, co nutí lidi
dělat takové věci?
Špatná karma (odplata).
Ve skutečnosti, někdy
obviňujete tu matku,
ale možná ty dvě děti
předtím zabily tu matku
stejným způsobem,
vrátili se tedy zpět
a udělaly to samé,
aby smazaly ten záznam.
Jestli ale cítily ty dvě děti
k matce nenávisť,
tak se pak vrátí zpět
a příště oni utopí matku,
a pak matka nenávidí
ty dvě děti
a vrátí se zpět
a ty dva zase utopí.
Nikdy to nepřestane, dokud
nebudeme mít lásku v našem
srdci a s tím vším skončíme.
Je to těžké!
Proto potřebujeme Mistra,
soustavnou bdělost,
vytrvalou praxi,
vytrvalé dodržování pravidel
a stálé zapalování
lásky v našem srdci.
Je to velice obtížné!
Tento život je náročný proto,
abyste se stali opět andělem.
Když sem jednou přijdete,

Mája vás chce chytit napořád,
chce, abyste se stali vězněm.
Když jednou chcete odejít,
dělá vám hodně potíží.
Je to velice majetnický
král tohoto světa.
Rozumím tomu správně,
že když se to opakuje,
jako když matka zabije
děti atd., atd.,
že to může pokračovat
do nekonečna?
Rozumím správně tomu,
že pán karmy
nás přivádí do takové situace,
kde máme možnost
to udělat, ale je to stejně
naše rozhodnutí
a my se od toho
můžeme vysvobodit?
Je to tak správně?
Ano, ano.
My ale máme svobodnou
vůli se rozhodnout.
Vy už víte, že to není dobré,
musíte se tedy stát
uvnitř silnějšími,
abyste se mohli rozhodnout,
„Já to nechci udělat.
Raději bych byl mrtev sám.
Nechci zabíjet druhé.“
Pak je to v pořádku.
Ale samozřejmě, je to
velice, velice těžké,
protože síla této
špatné karmy (odplaty) je
velice silná, takže někdy
nevíte, co děláte,
co jste udělali.
A pak je příliš pozdě.
Je to velmi silné.
Proto, když nejste zasvěceni
a síla špatné karmy (odplaty)
není zeslabená,
pak jste vždy drženi.
Proto potřebujete Mistra,
aby vám pomohl.
Když jsme tak slabí,
pak je tam vždy Mistr
a řekne nám:

„Ne! Nedělej to!“
Když si to nemůžeme
říct my,
Mistr je tam.
A někdy
Mistr vytvoří takovou situaci,
že již ten čin znovu
neuděláte.
A to je pomoc Mistra.
Stejně jako, když máte
dobrého přítele
a když jste opilí atd.,
váš přítel vás odvede domů
a bude za vás řídit, abyste
se nedostali do nebezpečí.
Mluvili jsme o situaci,
ona se ptala proč
závidí mnoha lidem,
kteří se zdají,
že mají harmonii a lásku atd.
Proč ona ji nemá?
Řekla jsem: „Nedívejte se
na to, jak to vypadá.“
Protože mnoho významných
policistů vyznamenaných
medailemi a
tím vším od národa,
jsou najednou obviněni
z vraždy a spiknutí
nebo vydírání a únosu,
víte, podsvětí,
pod povrchem medaile
a všeho toho ohodnocení
a zásluh, které získal.
Takové věci.
Nebo jak se nedávno stalo
v Americe, mladá matka,
tak hezká a mladá,
plakala v národní televizi,
že byly její děti uneseny
a že teď neví, kde jsou
a že si dělá starosti
a je nemocná a celý národ
šílí a hledá ty dvě děti
a hledá popsání auto
a popsání
neexistujícího člověka.
Ona zbláznila celou Ameriku,
a modlila se za ně atd.
A pak později se ukázalo,

že to udělala ona, matka.
Ona se mě ptala proč a já
jsem řekla, že je to možná
špatná karma (odplata).
Ti dva možná teď
vypadají bezmocně, ale
možná matku dříve
zabily stejným způsobem,
a ta matka se vrátila
a zabila je.
A pokud mezi nimi ještě
zůstane nenávisť,
pak se zase vrátí
a budou to dělat stále.
Ten pán se ptal,
„Proč pán karmy (odplaty)
dovolí, aby se to stalo
a pak nás obviní
a připraví situaci
tak, že to uděláme
na začátku,
pak nás obviňuje
i když to rozhodnutí
není vždy naše.“
Řekla jsem: „Ano, my ale
máme svobodnou vůli. Víme,
co je dobré, co je špatné.“
Není to tak,
že to vždy nevíme.
Když jsme ale dost silní,
pak se rozhodneme
a řekneme:
„Vím, že chci zabít
ty dva lidi.
Neudělám to, protože
to není morálně přijatelné.
Neudělám něco takového.“
Pak to neuděláte.